

16 Ιουνίου 2018

Τα μωρά του Βερολίνου γνωρίζουν τους παππούδες τους από την άλλη πλευρά της πόλης. Η ιστορία πίσω από τη φωτογραφία με τους νεαρούς γονείς που σηκώνουν τα παιδιά πάνω από το τείχος

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Μια γυναίκα και ένας άντρας κρατούν τα δυο βρέφη όσο πιο ψηλά μπορούν. Το ένα μωρό πατά πάνω στο κεφάλι της μητέρας του.

Ο φωτογράφος αποτυπώνει μια αποκαλυπτική και γεμάτη ένταση στιγμή πίσω από το τείχος του Βερολίνου, που χώρισε οικογένειες, γειτονιές, δρόμους ακόμα και ποτάμια. Όπως θυμούνται οι Βερολινέζοι που έζησαν την αγριότητα αυτού του διαχωρισμού: «Το Δυτικό Βερολίνο ήταν σαν ένα νησί που περιβαλλόταν εξολοκλήρου από την Ανατολική Γερμανία». Όλα τα σημεία διέλευσης έκλεισαν από τις 26 Αυγούστου 1961 έως τις 17 Δεκεμβρίου 1963.

Το νεαρό ζευγάρι της φωτογραφίας προσπαθεί να επικοινωνήσει με την απέναντι πλευρά. Ο άνδρας και η γυναίκα θέλουν να δείξουν στους γονείς τους τα νεογέννητα παιδιά τους. Δίπλα τους στέκεται μια γυναίκα που φορά ιατρική μπλούζα και πιο πίσω μια άλλη γυναίκα έχει ανέβει πάνω σε μια καρέκλα και παρακολουθεί τους παππούδες που βρίσκονται στο ανατολικό μέρος.

Βρέφη σε ένα «διαιρεμένο» Βερολίνο, το 1961.

Κανένας κάτοικος του Δυτικού Βερολίνου, δεν μπορούσε να επισκεφτεί το ανατολικό κομμάτι της Γερμανίας. Φυσικά ούτε και το αντίστροφο. Όταν χωρίστηκε η Γερμανία, η Σοβιετική ένωση πήρε το ανατολικό τμήμα, αλλά οι σύμμαχοι δεν ήθελαν να εγκαταλείψουν ολόκληρη την πρωτεύουσα. Ο αποκλεισμός του Βερολίνου, έγινε σταδιακά την περίοδο του 1948 - 1949, όταν οι Σοβιετικοί μπλόκαραν κάθε πρόσβαση στο δυτικό τμήμα.

Όλο αυτό το διάστημα, το μόνο που περνούσε χωρίς έλεγχο, ήταν ο αέρας. Έτσι, τα είδη πρώτης ανάγκης, τα τρόφιμα και ότι άλλο χρειαζόταν έφταναν με αεροπλάνο. Υπολογίζεται ότι μέσα σε έναν χρόνο πραγματοποιήθηκαν πάνω από 200 χιλιάδες πτήσεις ανεφοδιασμού.

Μετά το 1953 το Βερολίνο ήταν η μόνη ελπίδα διεξόδου των κατοίκων της Ανατολικής Γερμανίας προς την δύση.

Τα 3,5 εκατομμύρια Ανατολικογερμανών που άφησαν το Βερολίνο μέχρι το 1961, ανέρχονταν περίπου στο 20% του πληθυσμού της Ανατολικής Γερμανίας. Ήταν κυρίως γιατροί, μηχανικοί, καθηγητές και δικηγόροι που προτίμησαν την φυγή, αφήνοντας πίσω αγαπημένα πρόσωπα, ακόμα και τις οικογένειές τους.

Πηγή: mixanitouxronou.gr